



مطالعه اثر ضد میکروبی عصاره آویشن شیرازی، ختمی و گزنه بر رشد اشریشیاکلی جدا شده از موارد اسهال گوساله

عباس حسینی زاده قاسمی^{۱*}، امیر سیاحی^۱، مصطفی کربنده^۱، مسعود عمادی^۱

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کازرون، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، کازرون، ایران

abbas.hosseinizadehghasemi@yahoo.com

مقدمه: به منظور بررسی اثر ضد باکتریایی آویشن شیرازی، آویشن دناپی، ختمی و گزنه، از اشریشیاکلی جدا شده از موارد اسهال گوساله که نسبت به تمام آنتی بیوتیک های انروفلوکساسین، سولفادیمیدین-تری متوپریم، فلورفینیکل، جنتامایسین و فلومکوئین حساسیت داشت، استفاده شد. مواد و روش کار: پس از عصاره گیری از گیاهان مذکور، حساسیت ضد میکروبی غلظت های مختلف عصاره ها (۱۰۰، ۵۰، ۲۵، ۱۲/۵ و ۶/۲۵) به روش انتشار دیسک مورد سنجش قرار گرفت. علاوه بر عصاره های گیاهی از پروپیلن گلیکول (به عنوان کنترل منفی) و از انروفلوکساسین، سولفادیمیدین-تری متوپریم، فلورفینیکل به عنوان آنتی بیوتیک های متداول (کنترل مثبت) جهت مقایسه استفاده شد. بحث و نتیجه گیری: بیشترین قطر هاله عدم رشد اشریشیاکلی در تیمار فلورفینیکل و غلظت های ۱۰۰ و ۵۰ درصدی عصاره آویشن شیرازی مشاهده شد. غلظت های ۱۰۰ درصد و ۵۰ درصد گزنه و ختمی همانند سولفادیمیدین-تری متوپریم و انروفلوکساسین هاله عدم رشد ایجاد کردند. به طور کلی نتایج نشان داد آویشن شیرازی، گزنه و ختمی دارای درجاتی از خاصیت ضد باکتریایی می باشند و می توانند به عنوان یک جایگزین برای آنتی بیوتیک های تجاری در بیماری اسهال گوساله مطرح باشند لذا لازم است مطالعات تکمیلی فیتوشیمیایی انجام شود. کلمات کلیدی: آویشن شیرازی، آویشن دناپی، ختمی، گزنه، اشریشیاکلی

جداسازی اشریشیاکلی H7:O157 از گوشت گاوهای کشتار شده در کشتارگاه شهرستان کازرون با استفاده از تکنیک PCR

مصطفی کربنده^{۱*}، مسعود عمادی^۱، عباس حسینی زاده قاسمی^۱، امیر سیاحی^۱

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کازرون، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، کازرون، ایران

mkorbandeh@gmail.com

مقدمه: اشریشیاکلی H7:O157 به عنوان یک عامل اسهال، کولیت خونریزی دهنده و سندرم اورمی همولیتیک در سراسر جهان شناخته شده است. گوشت آلوده به مدفوع حیوانی احتمالاً منبع اصلی عفونت اشریشیاکلی H7:O157 در نمونه های گوشت می باشد. این مطالعه با هدف بررسی میزان شیوع اشریشیاکلی H7:O157 در نمونه های گوشت گاو کشتار شده در کشتارگاه شهرستان کازرون صورت گرفت. این مطالعه بصورت توصیفی - تحلیلی، از اردیبهشت تا شهریور ۱۳۹۵ انجام پذیرفت. مواد و روش کار: در این مطالعه تعداد ۱۰۰ لاشه مورد بررسی قرار گرفت. نمونه ها از برش سطحی عضله گردن گرفته شد و پس از نمونه برداری سریعاً کشت و آنالیز میکروبی بر روی نمونه ها صورت گرفته و کلنی های مشکوک به اشریشیاکلی H7:O157 توسط تکنیک Poly Chain Reaction مورد ارزیابی قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: میزان آلودگی نمونه ها به اشریشیاکلی بر اساس آزمون کشت ۲۰ (۲۰٪) مثبت بود. از این تعداد ۱ نمونه (۱٪) در آزمون PCR به عنوان به اشریشیاکلی H7:O157 تشخیص داده شدند. شیوع فصلی اشریشیاکلی H7:O157 نشان داد که بیشترین شیوع آلودگی نمونه های اخذ شده در فصل تابستان می باشد (P>0.05). نتایج این مطالعه نشان داد که گوشت گاو می تواند به عنوان یک مخزن بالقوه برای اشریشیاکلی H7:O157 مطرح باشد و گوشت گاو ممکن است به عنوان یک حامل در انتقال این پاتوژن به انسان عمل کند.

کلمات کلیدی: PCR، H7:O157 Ecoli، گوشت گاو، کازرون